

и сщчината на тая тричленна депутация. За нея ни загатваше *Дъдо Нойко*, отъ състава на която запомнилъ името само на извѣстния тогава *Чорбаджи Цъню Койновъ* или споредъ него — *Ц. Койноолу*. Важното е, че тоя пжтъ депутацията е била отъ шестима души, отдѣто и убѣждението, че тукъ въпроса е за третя подъ редъ депутация. Въ тая послѣдняята е участвувалъ и *Йовчоолу*, отъ името на когото е и названието *Йовчоолу сокака* или *моста*. *Х. Койноолу* е билъ подрядчикъ на рускитѣ войски въ Сливенъ и слѣдователно заинтересуванъ. Дѣдо Нойко разправя, че когато депутацията се явила прѣдъ Дибича, тоя послѣдния я посрѣщналъ съ думитѣ: „Царьтъ иска да знае какво желаятъ гражданитѣ на Сливенъ?“. *Х. Койноолу*, който спечелилъ хубави пари отъ руситѣ и като „по-умень отъ другитѣ“ отговорилъ, че „сливенци не искать друго, освѣнъ здравето на Царя“...¹⁾

Наскоро става извѣстенъ и текста на Одринския миръ, споредъ който най-важното за сливенци е било, че руситѣ трѣбвало да изпразднятъ заетитѣ турски градове и, слѣдователно, България пакъ оставала въ турски ржцѣ. Сливенци се намиратъ прѣдъ дилемата: или да се изселять, или да станатъ жертва на турски отмъщения слѣдъ заминаването на руситѣ. Може смѣло да се твърди, че членъ XII отъ Одринския миръ, дѣто се говори за компрометирано население прѣзъ войната, визира най-вече сливенци.²⁾ Това се види и отъ думитѣ на англичанина *Слейдъ*, който е говорилъ съ населението по пжтя отъ Сливенъ за Котелъ. Той ги е увѣщавалъ да не се изселватъ, но тѣ му отговарять: „ний знаемъ, че султана ще си отмъсти, защото ний се съединихме съ неговия неприятель, ограбихме и избихме мохамедани. Можемъ ли очаква прошка?“ (the Sultan must punish us. We have joined his enemies, we have plundered and killed musulmans; (can we expect pardon)?³⁾

Че руситѣ дѣйствително сж искали „да споменатъ“ нѣщо и за българитѣ въ одринския трактатъ се види отъ слѣд-

¹⁾ Отъ Раковски се учимъ, че въ Сливенъ Одринскиятъ владика се е помжчилъ да агитира между гражданитѣ да не се изселватъ и да заявятъ отъ турцитѣ, за да бждатъ прѣграда между тѣхъ и руситѣ — не се знае. Той е миналъ прѣзъ града тъкмо при сключването на Одринския миръ и билъ прѣслѣдванъ отъ казацитѣ до Осмамъ-Пазаръ. Ни Слейдъ, ни Кепелъ не споменуватъ за подобна участъ, обаче фактъ е, че първиятъ е увѣщавалъ населението да не се прѣселва.

За отговора на Дибичъ до сливенската депутация ср. Селим., II, 57—58 и Кисимовъ, Моитѣ спомени, IV, 90.

²⁾ Ср. Запис. Д-ръ Селим. II, 57.

³⁾ Кой е билъ тоя англичанинъ, който, споредъ Раковски, е миналъ прѣзъ Сливенъ и казалъ на сливенци да възстанатъ и се освободятъ отъ турцитѣ, за да бждатъ прѣграда между тѣхъ и руситѣ — не се знае. Той е миналъ прѣзъ града тъкмо при сключването на Одринския миръ и билъ прѣслѣдванъ отъ казацитѣ до Осмамъ-Пазаръ. Ни Слейдъ, ни Кепелъ не споменуватъ за подобна участъ, обаче фактъ е, че първиятъ е увѣщавалъ населението да не се прѣселва.